

Народния музей въ София.¹⁾ Допълнението на името Рипсимия е направено въз основа на виенския Скилицовъ прѣписъ № 74.

† В І Н Н А ѡ Т І Ч А Н С Ъ
 Н Н А Н С Т А Г О Д О У Х А А
 7 8 С А М О Н І Ъ Р А Б Ъ Б Ж
 П О Л А Г А Ж П А М А Т Ъ
 Ѳ Н Н А Т Е Р Н Н Б Р А Т
 А І С Р Ъ С Т Ъ Х Ъ С Н
 Н Н Е Р А О У С Ъ П Ъ Ш
 І С О Л А Р А Б Ъ Б Ж Р
 † А А В А Ъ Н А П Н С А
 А † Т О О Т 7 С 7 Т В С
 У 2 : Ф 4 Н Н 7 А Н

Прочетено: † в(ъ) нма ѡтъца и сѣнна и стаго доуха азъ
 Самоніѣ рабъ бж(и) полагаж памать (ѡтъц)ъ и матери и брат(ъ)
 на кръстѣхъ си(хъ). (Ге) имена оусѣпши(ихъ Ни)кола рабъ бжи
 (Рипсимі)ѣ Дак(ъ)дъ написа (сѡ вѣ) лѣто отъ сътко(рениа ми-
 ро)у .s .: .фа (6501—993 г.). инди(кта s).

1) Паметникътъ е правоугълна плоча отъ сиво-синкавъ мряморъ, съ
 размѣри: дължина 1,30 м., ширина 67 см., дебелина 7 см. На лицето сж из-
 дълбани три кръста, металическитѣ части отъ които сж изгубени, а въ единъ
 отъ жглитѣ на плочата е издълбанъ надписътъ, дългъ 26,5 см., широкъ 27 см.;
 височина на буквитѣ 16—18 мм. Часть отъ плочата и отъ надписа сж отчу-
 пени, но възстановката на изпуснатитѣ букви не прѣдставя съмнѣние.